

AVUI NO HI HA MISSA

“CREMI O NO, L'ESGLÉSIA FA PUDOR”. Aquesta consigna acompanya al bloqueig de portes d'algunes esglésies barcelonines per a impedir la missa del diumenge 26 de juliol de 2009. L'acció commemora el centenari d'allò que fou una “Setmana Tràgica” per a l'Església i l'Estat, però que per a milers de persones significà moments de rebel·lió, comunitat, dignitat i aprenentatge.

“GUERRA A LA GUERRA DELS BANQUERS”. La ràbia esclatà perquè els reservistes de l'Exèrcit espanyol havien d'anar a morir a Melilla per a defensar els interessos econòmics d'exploitadors com Romanones, Güell i Comillas, mentre que els fills dels rics, pagant, es lliuraven d'anar a la guerra. S'organitzà una vaga general, s'assaltaren armeries, es constituïren juntes revolucionàries, es sabotjaren ponts, vies de ferrocarril, cables telefònics...

“HIJO QUINTO Y SORTEADO, HIJO MUERTO Y NO ENTERRADO”. Les dones van tenir un paper rellevant, tant a les manifestacions inicials com a la crema d'edificis religiosos que esdevingué més tard. Elles van dirigir la construcció de les barricades, juntament amb homes de totes les edats i nens. Cridaven “abans la insurrecció que la guerra”.

“L'ÚNICA ESGLÉSIA QUE IL·LUMINA ÉS LA QUE CREMA”. Com a resposta a l'asfixiant presència d'ordres religioses a la ciutat, les insurrectes van incendiar més de vuitanta edificis. Atacaven una institució que exercia el control social i justificava la misèria de gran part de la població sense qüestionar mai la desigualtat.

1909 – 2009 LA LLUITA CONTINUA. Avui, altres noms, la mateixa explotació, segueixen convertint la nostra vida en guerra. Presoners de la nostra misèria quotidiana, sortim en processó de vacances, peregrinem al centre comercial i comulguem amb les rodes d'un cotxe nou. Els diners, el consum, el futbol, el civisme són noves religions que han entrat a competir pels feligresos, però l'Església, la de sempre, no ha perdut el seu poder. Aquesta institució, gestionada com una multinacional, manté intacte el seu enorme patrimoni i rep cada any 150.000.000 euros de l'Estat espanyol. Tot i que als seus temples hi han més turistes que creients, la jerarquia catòlica segueix imposant la seva hipòcrita moral. Encara avui pretén controlar i sotmetre els nostres cossos mentre encobreixen els abusos sexuals del seu clergat. No podran.

NI DÉU NI CAPITAL